

SALA STAMPA DELLA SANTA SEDE BOLLETTINO

HOLY SEE PRESS OFFICE BUREAU DE PRESSE DU SAINT-SIÈGE PRESSEAMT DES HEILIGEN STUHLS
OFICINA DE PRENSA DE LA SANTA SEDE SALA DE IMPRENSA DA SANTA SÉ
BIURO PRASOWE STOLICY APOSTOLSKIEJ دار الصحافة التابعة للكرسي الرسولي

N. 0582

Martedì 23.10.2001

UDIENZA AI MEMBRI DELLA FONDAZIONE GIOVANNI PAOLO II (POLONIA)

UDIENZA AI MEMBRI DELLA FONDAZIONE GIOVANNI PAOLO II (POLONIA)

DISCORSO DEL SANTO PADRE IN LINGUA ORIGINALE

TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA

SALUTO IN LINGUA INGLESE

Alle 11 di questa mattina, nell'Aula Paolo VI, il Santo Padre ha ricevuto in Udienza i Membri della Fondazione Giovanni Paolo II (Polonia) ed ha loro rivolto il discorso che pubblichiamo di seguito:

DISCORSO DEL SANTO PADRE IN LINGUA ORIGINALE

Szanowni Państwo,

Serdecznie witam Was wszystkich, którzy przybyliście do Rzymu, aby uroczycie obchodzić 20-lecie Fundacji Jana Pawła II. Pozdrawiam Księdza Kardynała Franciszka, metropolitę krakowskiego oraz wszystkich obecnych tu arcybiskupów i biskupów. Witam Radę Fundacji na czele z jej przewodniczącym księdzem arcybiskupem Szczepanem Wesołym, księży dyrektorów poszczególnych instytucji Fundacji, jak również przewodniczących i członków Kół Przyjaciół Fundacji z Belgii, Danii, Francji, Hiszpanii, Indonezji, Kanady, Meksyku, Niemiec, Polski, Singapuru, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Szwecji, Wenezueli i Wielkiej Brytanii. Cieszę się, że mogę Was tu dzisiaj gościć.

Kiedy przed dwudziestu laty powoływałem do życia Fundację, pragnąłem, aby podjęła ona szeroką działalność: kulturalną, naukową, społeczną i duszpasterską. Chciałem, aby powstało środowisko, które by podtrzymywało i pogłębiało więzi między Stolicą Apostolską a narodem polskim, i które dbałoby o upowszechnianie dziedzictwa kultury chrześcijańskiej i nauki Kościoła w świecie. Z tego pragnienia zrodził się program. Przewidywał on, iż Fundacja podejmie wysiłki w celu gromadzenia dokumentacji związanej z pontyfikatem oraz w celu rozpowszechniania nauczaniapapieskiego i kościelnego Magisterium. Drugim zadaniem miała być promocja chrześcijańskiej kultury przez nawiązywanie kontaktów i współpracy z polskimi oraz międzynarodowymi ośrodkami naukowymi i twórczymi, jak również przez pomoc młodym - szczególnie z Europy

Środkowowschodniej w zdobywaniu wykształcenia. Siedzibą Fundacji miał być Dom Polski przy via Cassia w Rzymie. Miał on stać się "punktem spotkania z kulturami i tradycjami, z różnymi historiami w obrębie jednej wielkiej kultury, która jest kulturą chrześcijańską, tradycją chrześcijańską, historią Kościoła, a także historią ludzkości" (audiencja, 7.XI.1981).

Jeżeli dziś, po dwudziestu latach, wracam do tych założeń, to dlatego, że wydaje się, iż można już w odniesieniu do nich podjąć ocenę działalności Fundacji. Nie jest to zadanie trudne. Co roku bowiem Rada Fundacji zdawała mi szczegółowy raport z tego, co udało się dokonać. Wiem zatem, że dzięki inicjatywom trzydziestu sześciu Kół Przyjaciół Fundacji w czternastu krajach i dzięki hojności tysięcy ludzi dobrej woli na całym świecie powstał fundusz, który zabezpiecza funkcjonowanie czterech ważnych instytucji: Domu Polskiego w Rzymie, Ośrodka Dokumentacji Pontyfikatu, Instytutu Kultury Chrześcijańskiej oraz Domu Fundacji Jana Pawła II w Lublinie. Wiem też, że rzymski Dom służy przybywającym do grobów apostoelskich pielgrzymom wielką pomocą organizacyjną i duszpasterską. Ośrodek Dokumentacji Pontyfikatu staje się centrum informacji nie tylko o działalności i nauczaniu Papieża, ale również o życiu Kościoła w złożonej rzeczywistości współczesnego świata, na przestrzeni ostatnich dwudziestu trzech lat. Dom Polski i Ośrodek Dokumentacji stwarzają bazę materialną i duchową dla działalności Instytutu Kultury Chrześcijańskiej w Rzymie. Instytut nawiązuje kontakty ze środowiskami naukowymi i twórczymi w Polsce i na świecie. Z jednej strony stara się podtrzymywać pamięć o chrześcijańskich korzeniach naszej kultury, z drugiej zaś podejmuje wysiłek kształcenia elit, które tego chrześcijańskiego ducha będą przekazywać kolejnym pokoleniom w Europie i na innych kontynentach. Młodzi ludzie z całego świata mają możliwość w ramach tzw. «Uniwersytetu Letniego» zapoznawać się z historią, z której wyrasta chrześcijańska tradycja i ze współczesnością Kościoła i świata, w której ta tradycja znajduje swą kontynuację.

Inicjatywą, z której chyba najbardziej należy się cieszyć, jest fundusz stypendialny dla młodych z Europy środkowej i wschodniej oraz z innych krajów byłego Związku Radzieckiego. Jak wiem, gościnne progi Domu Fundacji w Lublinie opuściło już ponad stu siedemdziesięciu absolwentów. Ukończywszy studia w różnych dziedzinach na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i na innych uczelniach polskich, powrócili oni w swe ojczyste strony i stali się gorliwymi promotorami nauki i kultury opartej na solidnych fundamentach ponadczasowych wartości. Wiem też, że kolejnych stu czterdziestu pięciu studentów kontynuuje naukę. Niedawno mogłem ich tu gościć i osobiście poznać. Jakże cenne jest to dzieło! Kto inwestuje w człowieka, w jego wszechstronny rozwój, nigdy nie traci. Owoce takiej inwestycji są wiecznotrwałe.

Jeśli po dwudziestu latach działalności Fundacja może powiedzieć *exegi monumentum*, to właśnie myśląc o tym duchowym pomniku, jaki nieustannie, choć bez rozgłosu, jest wykuwany w sercach i umysłach osób, środowisk i całych społeczeństw. Nie ma wspanialszego i trwalszego pomnika dla naszych czasów, jak ten wznoszony ze spizu nauki i kultury.

Dziękuję wszystkim, którzy na przestrzeni tych dwudziestu lat w jakikolwiek sposób wspierali działalność Fundacji i tym, którzy mądrze i z oddaniem tę działalność prowadzili. Proszę, nie ustawajcie w tym dobrym dziele. Niech ono stale się rozwija. Niech wspólny wysiłek wsparty Bożą pomocą nadal przynosi wspaniałe owoce.

Dziękuję Wam za przybycie i za to dzisiejsze spotkanie. Niech Bóg wam błogosławi!

[01695-09.01] [Testo originale: Polacco]

TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA

Illustri Signori,

Saluto cordialmente tutti voi, giunti a Roma, per celebrare solennemente il ventesimo della Fondazione Giovanni Paolo II. Saluto il Signor Cardinale Franciszek, metropolita di Cracovia e tutti gli arcivescovi e vescovi qui presenti. Saluto il Consiglio della Fondazione con a capo il suo presidente l'arcivescovo Szczepan Wesoły, i direttori delle singole istituzioni della Fondazione, come anche i presidenti e i membri dei Circoli degli Amici della Fondazione che vengono dal Belgio, dalla Danimarca, dalla Francia, dall'Indonesia, dalla Spagna, dal Canada,

dal Messico, dalla Germania, dalla Polonia, da Singapore, dagli Stati Uniti d'America, dalla Svezia, dal Venezuela e dalla Gran Bretagna. Sono lieto di potervi ospitare oggi.

Quando vent'anni fa istituì la Fondazione, desideravo che essa intraprendesse una vasta attività: culturale, scientifica, sociale e pastorale. Volevo, che si formasse un ambiente che avrebbe sostenuto e approfondito i legami tra la Sede Apostolica e la nazione polacca, e che avrebbe curato la diffusione nel mondo del patrimonio della cultura cristiana e del magistero della Chiesa. Da quel desiderio nacque il programma. Prevedeva che la Fondazione si sarebbe assunta lo sforzo mirante a raccogliere la documentazione riguardante il pontificato e quello di diffondere l'insegnamento pontificio e il magistero della Chiesa. Il secondo compito doveva essere la promozione della cultura cristiana mediante l'allacciamento dei contatti e della collaborazione con i centri scientifici e artistici polacchi ed internazionali, come anche mediante l'aiuto offerto ai giovani, in modo particolare dell'Europa Centro-Orientale nel conseguimento dell'istruzione. La sede della Fondazione doveva essere la Casa Polacca in Via Cassia, a Roma. Essa doveva diventare il "punto d'incontro con le culture e con le tradizioni, con vari corsi della storia nell'ambito di una grande cultura che è la cultura cristiana, la tradizione cristiana, la storia della Chiesa, ed anche la storia dell'umanità" (Udienza, 7.XI.1981).

Se oggi, dopo vent'anni, torno a quelle premesse, lo faccio perché mi sembra che è ormai possibile, in riferimento ad essi, tentare una valutazione dell'attività della Fondazione. Non è un compito difficile. Ogni anno, infatti, il Consiglio della Fondazione, mi presentava un dettagliato rapporto di quanto si riusciva a realizzare. Sono dunque a conoscenza del fatto che, grazie alle iniziative di trentasei Circoli degli Amici della Fondazione in quattordici paesi e grazie alla generosità di migliaia di uomini di buona volontà in tutto il mondo, è stato istituito un fondo, che garantisce il funzionamento di quattro importanti istituzioni: della Casa Polacca a Roma, del Centro di Documentazione del Pontificato, dell'Istituto di Cultura Cristiana e della Casa della Fondazione Giovanni Paolo II a Lublino. So anche che la Casa di Roma offre un grande aiuto organizzativo e pastorale ai pellegrini che giungono alle soglie apostoliche. Il Centro di Documentazione del Pontificato sta diventando un autentico centro d'informazione riguardante non soltanto l'attività e l'insegnamento del Papa, ma anche la vita della Chiesa nella complessa realtà del mondo di oggi, nell'arco degli ultimi ventitre anni. La Casa Polacca e il Centro di Documentazione formano la base materiale e spirituale per l'attività dell'Istituto di Cultura Cristiana a Roma. Esso, stringe i contatti con ambienti scientifici e artistici in Polonia e nel mondo. Da un lato cerca di sostenere il ricordo delle radici cristiane della nostra cultura, dall'altro intraprende lo sforzo di formare delle élite, che trasmetteranno questo spirito cristiano alle successive generazioni in Europa e in altri continenti. Nell'ambito della cosiddetta «Università Estiva» i giovani di tutto il mondo hanno la possibilità di conoscere la storia, da cui nasce la tradizione cristiana e l'oggi della Chiesa e del mondo, nel quale tale tradizione trova la propria continuazione.

L'iniziativa per la quale forse bisogna rallegrarsi più di ogni altra è il fondo per le borse di studio per i giovani dell'Europa centrale e orientale e di altri paesi dell'ex Unione Sovietica. Per quanto sappia, ormai oltre centosettanta laureati hanno lasciato le soglie ospitali della Casa della Fondazione a Lublino. Dopo aver conseguito gli studi in vari campi all'Università cattolica di Lublino e nelle altre università polacche, ritornarono nelle proprie patrie e sono diventati zelanti promotori della scienza e della cultura basate sul solido fondamento dei valori perenni. Gli altri centoquarantacinque studenti continuano i loro studi. Recentemente ho potuto ospitarli qui e conoscerli personalmente. Quanto è preziosa quest'opera! Chi investe nell'uomo, nel suo sviluppo totale, non perde mai. I frutti di tale investimento sono imperituri.

Se la Fondazione, dopo vent'anni di attività, può dire *exegi monumentum*, è proprio pensando ad un monumento spirituale, che continuamente, anche se senza clamore, viene scolpito nei cuori e nelle menti delle persone, degli ambienti e delle società intere. Non vi è un monumento per i nostri tempi, più magnifico e più durevole, di questo che viene forgiato nel bronzo della scienza e della cultura.

Il mio grazie va a tutti coloro che nell'arco di questi vent'anni hanno sostenuto in qualunque modo l'attività della Fondazione e a coloro che guidarono tale attività con saggezza e dedizione. Vi prego, non cessate in questa buona opera. Che essa continui a svilupparsi. Che il comune sforzo sostenuto dall'aiuto di Dio continui a produrre magnifici frutti.

Vi ringrazio per essere venuti e per questo incontro. Dio vi benedica!

[01695-01.01] [Testo originale: Polacco]

SALUTO IN LINGUA INGLESE

My greeting goes also to those of you who are from English-speaking parts of the world. To you who are committed to supporting the ideals and work of the *John Paul II Foundation* I express my heartfelt appreciation and gratitude. What you are involved in is nothing less than the passing on of our Christian heritage to future generations, by making better known important elements of the culture that has fed and nourished the Polish spirit in its constant search for excellence. Much has been done in the twenty years of the Foundation's existence. I am especially happy at what has been achieved in the vital realm of helping the education and training of men and women who will bear the imprint of a wisdom and human experience that the world urgently needs.

You, the Friends of the *Foundation*, come from many countries. You are as it were a sign of the universality of the truths and values of our heritage. They are universal because they are deeply imbued with the Gospel message of salvation in Jesus Christ. May the Lord Jesus sustain you and your families in the gift of faith received through that heritage! Thank you.

[01695-02.01] [Original text: Polish]
